

DE MOEIAL

V.U. : PETER DE KONING

p.a. : GEBOUW Y' PLEINLAAN 2, 1050 BRUSSEL

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rek. nr. 001-1386975-48

met vermelding naam en adres

VUB zoekt "koninklijke ruimte"

De kampus Oefenplein is te klein geworden. Het lang verwachte zwembad moet in de omgeving ingeplant worden. Het nodige krediet (68 miljoen) uitgaande van het ministerie van Onderwijs is sinds 1977 in het bezit van de VUB. Enkel de ruimte ontbreekt. Ook wordt gedacht aan bijkomende studentenhomes en laboratoria gericht op de industrie. Voor al dat moois lonkt de VUB sinds een tiental jaren naar de wijk de 'Koninklijke Jacht'. Kortelings lijkt een oplossing in zicht gekomen. Een ingewikkeld verhaal over politiek gekonkel, onteigenen, taal-disputen en recreatie.

De Koninklijke Jacht bestaat uit twee blokken : het ene tussen de Boulevard Generaal Jacques en de Schoofsiaan; het tweede tussen de Schoofsiaan en de Krijgskundestraat. Beide delen worden afgezoomd door de Haversesteenweg en de Triomflaan (zie kaartje).

Dat grondgebied werd vogelvrij verklaard. Eerst dachten de EEG, later de BRT het in te palmen. Tot in 1974 een Koninklijk Besluit uitgevaardigd werd, waardoor de VUB een onteigeningsbesluit verkreeg. Daarmee begonnen de problemen met de bewoners en de Franstalige gemeenteraad van Oudergem die de Vlaamse vlek in Brussel verder zagen uitvloeien. In maart 1984 werd dan een protokolakkoord gesloten tussen de VUB, de Brusselse Eksekutieve en het ministerie van Onderwijs. Daarin wordt de VUB het eerste blok + het Arsenaal (een leegstaande kazerne aan de Gen. Jacques) toegewezen in ruil voor het afstaan van blok 2 aan de gemeente Oudergem voor woongelegenheden. Ook de verantwoordelijke FDF-schepen van Oudergem lijkt met dit voorstel akkoord te gaan.

Tussendoor was het Brussels Gewestplan goed gekeurd. Dat viel negatief uit. De VUB moest uitbreiden op de strook langs de spoorweg (Pleinlaan), een onbruikbaar lapje. De tweede voorziening in dat gewestplan was uitbreiden op de Koninklijke Jacht. De derde mogelijkheid was het Arsenaal, waar wetenschappelijk gerichte kleinindustrie werd voorzien. De spoorwegkwestie lijkt momenteel in de kast opgeborgen. De Eisense PRL-burgemeester, gesteund door zijn kollega's in de nationale regering,

ziet de VUB daar liever niet. Alles lijkt zodoende op de pootjes te vallen voor de VUB. Ook zij willen de spoorwegstrook niet en wensen niet langer mensen uit hun huizen te zetten. De VUB kompeenseert graag blok 2 (woongelegenheden) door de leegstaande kazerne. De gewenste ruimte (deel 1 van de Koninklijke Jacht en het Arsenaal) op de gemikte plaatsen, dus. Een resultaat van lobbyen en ezelengeduld. Maar in hoeverre is zo'n protokolakkoord definitief? Dat vroegen we aan VUB directeur-generaal Leo Peeters.

LP : "Elk akkoord kan van slechte wil getuigen zodat er niets van terecht komt. Nu staat er toch iets op papier waarmee je campagne kan voeren naar de pers. Daar zijn politici niet ongevoelig voor."

DM : "Dat protokolakkoord is achter de rug van de gemeente Oudergem afgesloten? En zij moeten de uiteindelijke toelating geven LP : "Het is zonder de gemeente afgesloten. Maar ik heb gesproken met de verantwoordelijke FDF-schepen (Oudergem heeft een FDF meerderheid) en hij gaat akkoord met het uiteindelijke besluit."

DM : "Klinkt dat niet tegengesteld met de uitlatingen op het FDF-kongres vorig jaar, waar enkele FDF-prominenten riepen de VUB te willen onteigenen?"

LP : "Tussen wat op een kongres wordt verteld en wat de realiteit meebrengt ligt een groot verschil en is veelal kontradictorisch. Dat is waarschijnlijk bij alle partijen zo!"

"In de Brusselse Eksekutieve vinden we trouwens steun voor het protokolakkoord. Enkel Schoor ligt dwars. Ook minister Coens steunt het akkoord, maar dan eerder uit een Vlaamse reflex. Daarbij is in het protokolakkoord ingesloten dat de Eksekutieve het op zich neemt elke weigering van de gemeenten i.v.m. de VUB uitbreiding teniet te doen."

De grote discussies handelen nu over de verkoopcijfers van enerzijds het Arsenaal

Vervolg op blz. 2

Inhoud

Na een glorieuze Moeial van tien bladzijden (DM nr.5), nu een supereksemplar van zes bladzijden. Het is niet alle dagen nieuwjaar!

Blz. 1 : Een gedetailleerd artikel over de geplande VUB-uitbreidingen. Nog meer grijze gebouwen!

En na de lokettenkwestie, de lokalenkwestie.

Blz. 2 : biedt een kijkje achter de schermen van ekstreem rechts nav. de film 'Het Zwarte Orkest'.

Onze zwembad expert werd verder op pad gestuurd. Na Van Geen, Luwel aan het woord. Blz. 3 : een denkartikel over de fakulteitsraden; de relatie van de VUB met Nicaragua en een 'katjesepos'.

Blz. 4 : 'De liefde tot synlant is yeder aangeboren', een interview met Günter Grass en Stefan Heym vanuit het Palais voor Schone Kunsten.

Een artikel over de kultuur, of de kultuur aan de VUB.

Blz. 5 : Het zwoele verslag van een bamba-rekord, samen met de drogere open tribune.

Blz. 6 : brengt de data en uitleg van verschillende activiteiten aan de VUB en daarbuiten. Speciale aandacht voor de Maand van de Dans. Dat is 't.

Signalement

HISTORIE VAN EEN LOKAAL

Zoals het kindeke Jezus bij gebrek aan akkomodatie geboren is in een spelonk, werkt en ergert De Moeial-redactie bijna 15 maanden in een gang. De sindsdien gehoorde beuflotes voor een eigen optrekkje wisselen zoals de beursberichten.

In beperkte kring werd heelwat over en weer gepraat. Zowat iedereen raakte overtuigd van een apart lokaal voor De Moeial. Dat was dat. Maar niet elke persoon denkt én handelt snel. En een administratie maalt traag. Dat is geweten.

Na de week bezetting van het lokaal van de Sociale Raad voorzitter (toendertijd Eric Verrept), kregen we de verzekering dat De Moeial tegen 1 oktober 1984 de trotse bezitter zou zijn van een eigen lokaal. "We moesten tenslotte onze sporen nog verdienen", werd geredeneerd. De Sociale Raad zou de pas vernemen. De directeur-generaal van de VUB, Leo Peeters, zou (na een onderhoud met De Moeial) tot spoed aanmanen. En zie, januari 1985, 3 kasten, 4 tafels en 15 stoelen rijker, duwt De Moeial de eksemplaren nog steeds ineen op dezelfde gangruimte.

Bij wijze van kerstgeschenk konfronteerden we directeur-generaal Peeters met zijn brief van 26 januari 1984 (datum van het gezamenlijke onderhoud) waarin letterlijk staat : "dat De Moeial voor 1 oktober 1984 in gebouw Y' over een lokaal zal kunnen beschikken,..." Dat dit nog niet in orde was, verbaasde hem : "ik dacht dat dit probleem geregeld was." Hij zou tot spoed aanzetten.

Vooraf vernamen we reeds van Sociale Raadsmensen dat de verbouwwerken op 15 januari 1985 zouden starten. Tussen de stofwolven zullen we Moeial nummer 8 produceren Drieëntwintig nummers oud en vier maanden te laat zullen we ons deftig kunnen 'installeren'. Jammer van de verloren tijd.

De Moeial.

Vóór de waterplons zal een opruimingsfirma moeten langs komen.

De symfonieën van het Zwarte Orkest

De film.

De arrangementen zijn veranderd maar de melodie is nog steeds dezelfde. Dit is de konklusie die men zich automatisch vormt na het bekijken van "l'Orchestre noir", een documentaire die met een vloed aan filmische bewijzen toont hoe de fascistische spin haar web van rascisme, onverdraagzaamheid en terreur over West-Europa weeft. De film begint met een opsomming van terreurdaden (o.a. de bomaanslag op het station te Bologna en die op de jodenwijk te Antwerpen) die ekstroom-rechts de laatste jaren gepleegd heeft. Deze aanslagen, bedoeld om een klimaat van angst te scheppen, staan zeker niet los van elkaar. Integendeel het zijn allemaal stukjes in de puzzel van het neo-nazisme. Een belangrijke rol in het internationaal fascisme speelt de Vlaamse Militanten Orde. Een lid van de Amerikaanse Klu Klux Klan die gevraagd werd naar banden met Belgische groeperingen antwoordde dat "de Klu Klux Klan effectieve banden had met de Vlaamse Militanten Orde".

de mysterieuze fascistische aktiegroep Westland New Post opgerold. WNP was een organisatie rond Paul Latinus en Philippe Van Engeland (beide ex-leden van Front de la Jeunesse) waarvan de vrij stevige banden met de Staatsveiligheid nog steeds niet duidelijk zijn. Op dezelfde wijze als het binnengedrongen is in de P.S.C. of in de Staatsveiligheid, moet het Zwarte Orkest ook haar infiltranten bij de rijkswacht, het leger, het gerechtelijk apparaat en de andere politieke partijen (denken we maar aan Roger Nols of generaal Close bij de P.R.L.) hebben. De film toont ons echter maar de top van de klassieke ijsberg en ondanks de goede bedoelingen komen er toch leemtes in voor. Zo wordt bijvoorbeeld niet gesproken over ZOOM (Zwarte Orde-Orde Noir), een totaal onbekende fascistische groep die verleden jaar enkele aanslagen op gastarbeiders gepleegd heeft. Bovendien ontwikkelt rechts zich zo vlug dat de film steeds door de aktualiteit voorbijgestoken wordt. Een man als Jean-Marie Le Pen wordt in de documentaire slechts eventjes vermeld, waarschijnlijk omdat de makers het sukses van zijn Front National bij de laatste Europese verkiezingen niet voorzien hadden. Maar zelfs met deze tekortkomingen kan de film, waaraan drie jaar gewerkt geweest is, alleen maar bewondering opwekken.

Het debat.

Na de vertoning van de film was er een debat ontrent de vraag "hoe het neo-fascisme bestrijden?". Gast spreker Nic Bal, oud-programmadirecteur bij de B.R.T. en tijdens de tweede wereldoorlog uitgever van het klandestiene socialistisch blad "Morgenrood" vergeleek de huidige situatie met die van de 30'er jaren. Volgens hem was het omdat de nazies meester waren in de straten en daar ongestoord hun terreur konden uitoefenen dat Hitler tenslotte in Duitsland aan de macht is gekomen. Daarom was het vooroorlogse verzet tegen het fascisme in België er één van straatgevechten. Door met hen in de clinch te gaan wou links beletten dat de fascistische macht over de straat kregen (en later dan de macht over heel België zouden grijpen). Volgens Nic Bal heeft het verzet door die straatgevechten de beoogde resultaten behaald en kreeg de fascistische ideologie pas voet aangrond in ons land na de Duitse inval. Maar nu in de jaren '80 gaat het fascisme veel subtieler te werk. Er wordt getracht door middel van infiltranten het zenuwstelsel van de maatschappij te ondermijnen. Daarom moet ook het anti-fascistisch verzet haar strategie herzien. Het verzet moet waakzaam blijven, het moet blijven tegenbetogen maar het moet vooral het fascisme onthullen. Het fascisme ontmaskeren veeleer dan geweld te gebruiken.

Sommige mensen in het publiek waren het niet eens met de argumenten van Nic Bal. Volgens hen is de enige juiste manier van verzet het fascisme overal door geweld het spreken trachten te beletten. Dus akties zoals onlangs te Leuven bij de betoging voor amnestie van T.A.K. en het N.S.V. of zoals in Schaarbeek bij de komst van Le Pen. Maar Nic Bal maande aan voorzichtig te zijn met zulke gewelddadige akties omdat het er alle schijn naar heeft dat rechts juist probeert links in zo'n sfeer van geweld te drukken om zo de publieke opinie tegen alle linkse krachten op te ruïen. Hij vond het trouwens eigenaardig dat er de laatste tijd geen ekstroom-rechts aanslagen meer zijn gebeurd en dat het steeds links is die de schuld krijgt van al de terreurdaden. Ondermeer door de recente aanslagen van de zichzelf links noemende C.C.C. Maar wie kan bewijzen dat het niet om een groep rechtse provokateurs gaat.

Dus geen gewelddadige akties tegen de neo-fascisten. Jammer genoeg is de linkse pers in België de laatste jaren zo verzwakt dat ze onmogelijk opgewassen is tegen haar informatieopdracht. Een film als "het zwart orkest" voldoet wel aan die onthullingstaak maar het publiek dat bereikt wordt is meest al reeds anti-fascistisch genoeg. Daarom ligt hier misschien een taak weg voor de B.R.T. Onze nationale omroep, toch al zo bekritiseerd door rechts, zou deze documentaire eens kunnen uitzenden, bijvoorbeeld donderdagsavonds in plaats van Dallas.

Vol.

"koninklijke ruimte"

Vervolg van blz. 1

en anderzijds blok 2. De prijzen worden gewikt en gewogen. Peeters streeft daarbij naar een gelijktijdige oplossing. Dat is trouwens verplicht, gezien de noodzakelijke valuta. Dus als blok 2 verkocht wordt, koopt de VUB het Arsenaal. Maar hier schuilt een probleem. Het Arsenaal is gelegen op Etterbeeks grongebied (met een FDF-meerderheid), zodat een bijkomende 'partner' aan de tafel schuift...

DM : Wanneer kunnen we dan de infrastructuur bewonderen ?

LP : "Het geheel, dwz. het zwembad, de homes en de labo's is een 10 à 20 jarenplan. De studies en de bouwplannen voor het zwembad zijn klaar. Wachten is op de gemeentelijke toelating. Ik schat die voor zeer binnenkort. We hebben teveel doorbraken gedaan het laatste jaar. Iedereen is om zo te zeggen 'rijp' om te starten."

DM : Daarvoor zullen eerst nog een aantal handelaars moeten worden ontelend. Onder andere het goed lopende Colruyt filiaal en de garage Bekkevoort. Zullen zij geen schadeloosstelling aan de VUB vragen ter kompensatie van het verlies van een verkoopt ?

LP : "Natuurlijk. We zijn met hen reeds gaan praten, en dat is haalbaar. Het zullen nog wel moeilijke onderhandelingen worden. Maar de VUB zal ze vergoeden met zoals de overige handelaars die ontelend werden."

DM : Het zwembad zal dus op blok 1 komen. Wat is de kostprijs van de konstruktie en van de uitbating ?

LP : "De konstruktie kost 68 miljoen. Dat geld kregen we reeds in 1977 toegekend van het ministerie van Onderwijs. Zij hebben een speciale pot voor de infrastructuur uitbouw van de verschillende unif's. Net zoals ze een pot hebben voor sociale voorzieningen. Voor de nieuwe studentenhomes, die in de laatste pot zitten, kregen we nog geen krediet toegewezen. Vandaar dat eerst het zwembad wordt gebouwd."

Bij de 68 miljoen komt 34 miljoen die het ministerie van Economische Zaken ons toewijst voor de speciale toepassingen op gebied van zonnenergie en warmtebesparing. Het zwembad zal immers een speciaal concept zijn met als doel energie -en personeelsbesparing.

Wat de uitbatingkosten betreft schat ik een jaarlijks deficit van ongeveer 3 miljoen. Dat is niet onoverkomelijk. Trouwens alles hangt ervan af op welke rendabele manier men het zwembad zal uitbaten. Het is merkwaardig dat iedereen nu plots wakker schiet. Vooronderzoek en waakzaamheid is goed. Maar over deficieten van andere gebouwen wordt nooit iets gevraagd. En het zwembad is net zo goed een academische gebouwt.

DM : Is het niet merkwaardig dat op deze plaats een zwembad wordt ingeplant, wetende dat de Etterbeekse zwembad omper op tien minuten van de VUB is gelegen ?

LP : "Elke andere universiteit met een opleiding Lichamelijke Opvoeding heeft een eigen zwembad. Men zou een klein zwembadje kunnen bouwen. Maar we zijn van oordeel dat een zwembad niet alleen de Hilo-studenten dient, alhoewel zij op de eerste plaats komen uiteraard. De gehele studenten Gemeenschap moet ervan kunnen profiteren en ook buitenstaanders. Het is een element van uitstraling en een positieve zaak voor het algemeen gezondheidspeil van de universiteit."

DM : Hebt u verder nog persoonlijke bedenkingen over het zwembad project ?

LP : "Het VUB-beginsel is Vrij Onderzoek. Dat stelt alles in vraag. Hier kan dat zijn is de Koninklijke Jacht de juiste plaats meer kostendrukkend, minder oppervlakte enzoverder..."

Daar gaan wij echter niet mee verder want dan kunnen we gans het artikel herwerken.

PVR/GS

Zwembad in drijfzand

In de vorige Moeial brak professor Van Geen een lans voor het VUB-zwembad. Volgens hem zal de poel een zegen zijn voor het onderricht en de algemene gezondheid op de campus. Het gebouw wordt betaald door de overheid en de uitbatingkosten zijn niet overdreven hoog, stelde hij. Na de lektuur van enkele officiële stukken en een gesprek kan het beeld wat scherper worden gesteld.

Uit de paperassen leert men alvast dat de fundamenten van het zwembad voorlopig slechts in drijfzand rusten. Er bestaat nog veel onduidelijkheid en onzekerheid. Het Brusselse gewest zou de bouwvergunning hebben gekoppeld aan het verzoek het zwembad open te stellen voor het publiek. In dat geval zouden de voorziene bouw- en uitbatingkosten echter ontoereikend zijn. Bij monde van directeur-generaal Peeters voert de VUB aan dat alleen over het bezook van groepen aan de zwemkom is gesproken. Opheldering gevraagd.

De bureaucratie soep is daarmee nog niet opegeleefd. Professor Van Geen schoof 2,4 miljoen naar voren als uitbatingkost. Op een commissievergadering werd echter vastgesteld dat de oorspronkelijke personeelsbezetting en inkomsten te optimistisch werden geraamd. Een rapport met meer accurate prognoses zou op een van de volgende vergaderingen van de Raad van Beheer moeten worden voorgesteld.

Voorlopig leven de bouwheren dus in een loodzware onzekerheid: noch met de bouwvergunning, noch met de kosten weet men precies waar men aan toe is.

Mark Luwll, MP-vertegenwoordiger in de Raad van Beheer, heeft zijn bedenkingen bij het project.

Luwll: "Die 2,4 miljoen van Van Geen is gewoon onmogelijk. Daar kan men twee personeelsleden van betalen. Het zwembad gaat jaarlijks minstens 5 à 6 miljoen kosten. Ik ben niet tegen de bouw van een zwembad an sich. Ik begrijp Van Geen en zijn collega's wel. De overheidstoelagen voor de bouw zijn niet gefundamenteerd en liggen bij wijze van spreken weg te rotten. Dat verhindert niet dat men eerst wel eens mag nadenken eer men de funderingen legt."

"O.K. Bouw dat zwembad. Maar dan staat men hieromgoven wel met de rekening van de verwarming. En waar gaat dat geld halen? Voor men dat project onderneemt zou ik het wel op prijs stellen indien men van elke bal die men uitgeeft zegt waar men hem gaat halen."

De werkingsgelden van de HILOK-fakulteit kunnen de bijkomende miljoenen, die het zwembad met zich meebrengt, niet alleen opslorpen. Luwll meent dat de Sociale Raad ook een faktuur gepresenteerd zal krijgen, en hij vreest dat de overblijvende miljoenen zullen worden aangerekend aan het patrimonium.

Luwll: "Ik schat dat de verdeling zal zijn: een miljoen van de werkingstoelage, een miljoen van de sociale sektor en 3 miljoen van het patrimonium. Elk miljoen dat men van het patrimonium afneemt, betekent een personeelslid minder op de VUB. Het zwembad zal worden gevuld met ATP en NP."

Het zwembad werd gepland in de welvarende jaren zeventig. Dit zijn andere tijden, vindt Mark Luwll. Hij zou wel eens gelijk kunnen hebben. Dit zijn de jaren tachtig, het tijdperk van de schaarste. Er is geen geld meer, en het studentenaantal zal krimpen in plaats van stijgen.

Luwll: "De VUB is qua massa te klein om deze last te dragen. Men kan zich trouwens afvragen of het zwembad essentieel is voor het voortbestaan van de universiteit. Ik denk het niet. Er zijn zwembaden genoeg in de buurt. Daar kan men er van huren. Hilo mag niet klagen, ze hebben daar pas twee sportzalen gekregen."

Luwll maakt zich geen illusies: het zwembad komt er. Het stemt hem alleen te moede dat de VUB-beheerders niet wat realistisch-er te werk gaan.

Luwll: "Het zal zoiets worden als 24 uur. Er een smak geld tegenaan gooien en dan verlies lijden. Men schijnt niet te beseffen dat de constructie van het zwembad niet het enige probleem is. Men moet het zaakje nog exploiteren ook!"

Voor een weergave van het standpunt pro zwembad verwijs ik u naar het artikel "VUB zoekt 'koninklijke ruimte'".

PKD

Nic Bal tijdens de nabespreking.

Samen met Le Front de la Jeunesse (Wallonië), het privéleger van de Duitse neo-nazie Hoffman (dat zelfs over pantservoertuigen beschikt), het Franse Front National en het Italiaanse MPI vormt de militie van Armand "Bert" Erikson de stoottroepen van het hedendaagse fascisme. Met al de hier genoemde buitenlandse groepen onderhoudt het VMO goede contacten en zowel VMO-jeden als militanten van Front de la Jeunesse nemen geregeld deel aan militaire opleidingskampen van de Hoffmangroep. Daarenboven heeft het VMO haar eigen oefenkampen. Het was het progressief tijdschrift Pour dat foto's van zulk een VMO-kamp in het Ardeense La Roche publiceerde. Pour heeft dit trouwens duur betaald. In september '81 werden de lokalen van het blad door een fascistisch kommando in brand gestoken. Dit was een financiële slag die Pour niet heeft weten te overleven echter niet zonder eerst op eigen houtje de brandstichters opgespoord te hebben en hun namen aan een al te laks optredend gerecht overhandigd te hebben.

Het milde optreden van het gerecht brengt ons bij de belangrijke verandering in de strategie van het fascisme. Namelijk het infiltreren in de structuren van onze maatschappij en deze daardoor te doen wankelen. Dat het gerecht niet zo happig was om de brandstichters van Pour op te speuren is ook niet moeilijk te begrijpen. De brandstichters waren lid van het Front de la Jeunesse. Deze ekstroom-rechts organisatie had via de figuur van baron Benoît de Bonvoisin (de rechterhand van niemand minder dan Paul Vanden Boeynants) nauwe financiële banden met het Centre d'Etudes et de Promotion des Indépendants et des Cadres (CEPIC), de rechtervleugel van de P.S.C. Later zou het Front de la Jeunesse en ook het VMO dan toch veroordeeld worden. Dit had echter gewoon tot gevolg dat beide organisaties volledig ondergronds gingen werken. Uit le Front de la Jeunesse ontstond Forces Nouvelles en uit het VMO ontstond Odal. In 1984 werd ook

stinkende wind door de fakulteitsraden

De verkiezingen van de fakulteitsraden zijn, in alle stilte, voltrokken. De nieuw verkozen studenten en assistenten kunnen vanaf januari hun draai zoeken. Hieronder volgt een uiteenzetting over wat er verkeerd loopt in onze fakulteitsraden. Er worden een aantal nieuwe ideeën aangebracht en vragen gesteld omtrent de werking, de samenstelling, de verkiezingen van deze raden. Hopelijk start daarmee eindelijk de essentiële discussie rond de herdefiniering en hervorming van de fakulteitsraden.

Het loopt fout van bij het begin. De samenstelling van de fakulteitsraden valt in twee groepen uiteen: de verkozenen en de niet-verkozenen. Willen de studenten en assistenten een zeggje hebben, moeten ze werken via een verkozen vertegenwoordiger. (= meestal één persoon per sectie). Dat brengt problemen met zich mee. Men moet een geschikt kandidaat-slachtoffer vinden. Men moet genoeg studenten warm kunnen maken om daadwerkelijk te gaan stemmen. En het grootste probleem, eenmaal verkozen, is de (her)erkenning met de heterogene achterban. Professoren worden niet verkozen. Zij worden vanzelfsprekend in de raad gebombardeerd, uit hoofde van hun beroep (of status). Zij kampen niet met bovenvermelde

moelijkheden, hebben soms verantwoording af te leggen aan de sectie waaraan ze toebehooren (en waarover ze zelf de baas spelen!) en kunnen lustig de kortzichtige eigenbelangen verdedigen. Het is duidelijk dat hier met twee maten en twee gewichten wordt gewerkt. Dit fundamenteel onrecht kan enkel weggewerkt worden door alle studenten in de raad te laten zetelen of door de professoren ook via verkozen vertegenwoordiging te laten deelnemen. Een valse start laat geen kans voor een verder eerlijk verloop. Zo ook hier. De maximale studentenvertegenwoordiging moet optornen tegen een overdadige numerieke meerderheid. De student wordt gebruikt als verrechtvaardiging voor gemaakte besliss-

singen: schijnparticipatie dus. Er bestaan concrete voorbeelden. De student heeft slechts een advies-stemrecht bij benoemingen, wat een essentiële taak is van de fakulteitsraden. En waarbij de studenten direct zijn betrokken: zij krijgen les van de aangestelde persoon. Verder spreken de leden een afschuwelijk jargon. Is de sfeer beklemmend serieus. Worden de studenten laagdunkend beschouwd als broekjes die niet mee te beslissen hebben over 'serluze' zaken. Een student aan het woord ontlokt steeds meewarige glimlachjes. Tenminste als hij niet te lang aan het woord blijft. Dan wordt het uurwerken-bestuderen. Kortom een student-vijandige sfeer. Daarbij kan de student niet eens voluit gaan. Sommige professoren zouden op het luminieuze idee kunnen komen niet enkel te kwateren op de examenprestatie in juni of september. Al bij al: een ondergeschikte positie. Een ander klassiek machtsmiddel is de informatie. Aan de informatie-overdracht schort heelwat. Over de maandelijkse fakulteitsraadvergaderingen blijven de monden zuinig dicht. Aan de 'open' universiteit lijkt het een grote eer informatie achter te houden. De verslagen worden enkel de raadsleden toegestuurd. Het grote publiek wordt letterlijk voor voldongen feiten geplaatst. Bedisselde beslissingen worden nauwelijks in brede kring bekend gemaakt. Een nieuwe assistent of prof wordt losjesweg voor de studenten gegooid. Een informatieplicht door middel van bijvoorbeeld publieke forums is dringend gewenst. Vanzelfsprekend bespaart het openstellen van de vergaderingen zelf de rimram van publieke forums. Dat zou op hevige professorenprotest stuiten. Want dan zou het publiek life getuige kunnen zijn en genieten van

smakelijke professorenruzie, politiek benoemingsjargon, platte kortzichtige belangenverdediging, koel protektionisme (afgekeken van de EG-politici), nutteloos commissiewerk en ongezouten scheldpartijtjes. Jammer dat jullie dit alles moeten missen. Aan de VUB maakt openbaarheid slechts als reclameleuze opgeld. De geschetste situatie is 'spontaan' gegroeid. Een fakulteitsreglement is onbestaande! Ja, u leest goed: een reglement bestaat niet! De leden baseren zich op het gewoonterecht. Een goed doekje tegen het bloeden. Gewoonterecht is polyvalent: het kan veranderen en is overal inzetbaar. Het is slechts en slecht gekend in een select groepje van eminente professoren en wordt duchtig gebruikt. Hoeft verdere uitleg om te staven dat de beslissingen nog steeds door enkele personen worden genomen? Ter afronding een woordje over het werk en de tijdsinspanning van een studentengevaarlijke. Een student in de raad die gevraagd wordt meepraten steekt tijd in de voorbereiding. Het volgen van de vergaderingen is geen lachertje. Ze duren lang en uitnemend interessant zijn ze niet te noemen. Tegelijkertijd neemt ook voor deze student de leertsof steeds toe. En waarom Voor wie? dit alles doen, vraagt de student zich af. Enkel en alleen al voor de primaire informatie die de studenten hierdoor kunnen verkrijgen is een aangevaardigde noodzakelijk. Maar willen we van de raadsleden geen uitstervend ras maken, moeten we gaan nadenken over de mogelijkheid tot betaling van dat werk. Per slot van rekening oefenen de 'kollega' raadsleden, de professoren, hun job ook niet uit tegen een hongersloot.

Serge Geeroms

VUB kiest voor Nicaragua

Begin december vorig jaar keerde een driekoppige VUB-delegatie terug uit Nicaragua. Gedurende haar twee weken durend verblijf in dit land had deze contact met verschillende ministeries, universiteiten en een aantal plaatselijke onderzoeksprojecten. Het bezoek resulteerde in een wetenschappelijk samenwerkingsakkoord tussen de Nicaraguaanse regering en de VUB. In de loop van dit jaar zal rond deze samenwerking een informatie- en sensibiliseringscampagne gevoerd worden.

Deze samenwerking tussen de VUB en Nicaragua is zeker niet nieuw. Reeds in 1979 besloot de VUB-overheid zich te engageren in een Nicaraguaans onderzoeksproject. Sindsdien bestaat er regelmatige contacten met de Sandinistische regering en begin vorig academiejaar was hier nog een afvaardiging te gast met aan het hoofd de priester-onderwijsminister Ernesto Cardinal. Deze contacten golden als voorbereiding voor het samenwerkingsverband dat een maand geleden te Managua gesloten werd tussen het Nicaraguaans onderwijsministerie en de VUB, ter plaatse vertegenwoordigd door Prof. Beirlaen, Prof. Amers en Sam Biesemans (ucov). Deze laatste gaf enige toelichting over de omvang en de achtergrond van dit akkoord.

In de toekomst zullen personeelsleden van de verschillende fakulteiten en diensten voor een korte termijn naar Nicaragua kunnen gaan om er leraren op te leiden, het wetenschappelijk onderzoek te helpen uitbouwen en ontwikkelingsprojecten voor te bereiden. Daarnaast wordt dan in het akkoord de mogelijkheid geboden aan Nicaraguaanse universiteiten om hier op de universiteit een postgraduate opleiding of een stage te komen volgen. Naast dit principiële akkoord van samenwerking heeft de VUB-delegatie een aantal verkennende gesprekken gevoerd met verschillende ministeries te Managua die geïnteresseerd zijn in de mogelijkheden die deze universiteit biedt wat betreft de toegepaste wetenschappelijk onderzoek. Het gaat hier om sectoren als de hematologie (leer van het bloed) en de immunologie, de bouwkunde ('low cost housing'), de geologie, de geografie, de hydrologie, de ontplooiing van aangepaste technologieën als windmolens en zonnepanelen... Voor de eerste drie sectoren bestaan er reeds afspraken voor concrete projecten die binnenkort van start kunnen gaan. Ook is er vanuit Nicaragua vraag naar afgestudeerde universitair

om mee te helpen aan de ontwikkeling van het land.

Naast deze wetenschappelijk hulp, die gefinancierd zal worden door enerzijds de Nicaraguaanse regering en anderzijds een aantal nationale en internationale ontwikkelingsorganisaties, zullen onder het personeel en de studenten een aantal solidariteitsacties op touw worden gezet. Konkreet zullen er geneesmiddelen en brillen ingezameld worden. Aan deze laatste is er in Nicaragua grote nood na de massale alfabetiseringscampagne van de regering. Gehoort wordt dat door deze acties op korte tijd een dynamiek zal ontstaan onder alle leden van de universitaire gemeenschap. Om gans de zaak te stofferen wordt in het voorjaar een Nicaragua-dossier uitgegeven met achtergronden bij het nu afgesloten samenwerkingsakkoord.

Sam Biesemans vertelt verrast te zijn over het enthousiasme dat hij ondervindt bij contacten met de verschillende universitaire diensten betreffende deze samenwerking met Nicaragua. Vanuit alle hoeken van de universitaire gemeenschap blijkt men in te stemmen met de keuze van samenwerking met de Sandinistische regering en steun aan het Nicaraguaanse volk. Biesemans verklaart ervan overtuigd te zijn dat in Nicaragua nu een democratisch regime aan de macht is, dat de steun geniet van de bevolking en dat ruimte laat voor oppositie. Bij de Sandinisten bestaat een daadwerkelijke hunker naar ontwikkeling en elke frank die we ginder besteden komt dubbel ten goede aan de ontwikkeling van het land, aldus Biesemans.

De eerste stappen voor de hulp van de VUB aan Nicaragua zijn gezet. Hopelijk wordt deze kans daadwerkelijk aangegrepen om de wetenschap ten dienste te stellen van ontwikkeling van de meest noodlijdenden. Dat zou voor de universiteit een hele stap kunnen zijn.

G.T.

Katten gevisieerd

Momenteel heerst er op het Campusplein een kattenplaag, de mooie bestjes zijn met teveel. Hoe kan het zover komen? De overdedreven dierenliefde van de kotbewoners is er de oorzaak van. Zij houden de leuke gewoonte er op na om zich over een van die bestjes te ontfermen en er "Peter" of "Meter" over te spelen. Langs de ene kant zou je dit kategoriek kunnen afkeuren, het bewonersreglement verbiedt trouwens het

geïene. Het bestuurshoofd heeft daarom besloten iets te ondernemen, er moesten katten gevangen worden en verdwijnen. Makaber voor de katofiel en het spreekt vanzelf dat er geen onderscheid wordt gemaakt tussen de pupil van een of andere kotbewoner (die trouwens illegaal is) en de doorsnee loslopende straatkat. Deze inpopulaire maatregel zou kunnen geïnterpreteerd worden als pretbederferij.

houden van huisdieren. Over de term huisdieren valt echter te discussieren, want velen onder de kotbewoners houden het dier niet in huis, maar plaatsen gewoon een bakje met wat melk en voedsel voor hun deur. Daar kan men toch niets tegen hebben? Dit is zozeer geen probleem, het ligt hem eerder in het feit dat vele van deze diertjes niet gesteriliseerd zijn. Het is algemeen bekend dat katers over een hoge potentie beschikken, zodat overgroei niet te vermijden is. Bovenal hebben deze katten geen natuurlijke vijanden, buiten enkele ziekten zoals schurft. Deze oplossing geeft enige problemen voor de algemene hy-

Personlijk vind ik analogie met het duiven probleem in alle grootsteden, waar mensen met gezinszins kwade bedoelingen de duiven verwennen met mals en ander gespecialiseerd voedsel. Vele van hen zijn oude vanden die er hun levensdoel van gemaakt hebben. Ook zij moeten teleurgesteld worden, de duiven zijn met teveel en er moeten er vernietigd worden. Ikzelf voer nooit meeuwen duiven of katten. Ik ben misschien geen dierenliefhebber, maar het moet gezegd, de natuur is al genoeg geweld aangedaan, haar in stand houden is geen zaak voor onkundige mensenhanden.

Robert P.

de liefde tot syn lant is yeder aengeboren

(J. VAN DEN VONDEL)

GÜNTER GRASS EN STEFAN HEYM IN HET P.S.K.

Günter Grass in Brussel. Een must voor al wie ook maar een woordje Duits spreekt. Allen daarheen. Zo ook wij. 21 november, P.S.K., 20.00u. Na heel wat duwen en dringen dan toch een plaatsje veroverd, temidden van de Duitse kolonie van Brussel. Nog nooit het P.S.K. zo vol gezien. De trappen zijn overbevolkt en aan de ingangen staan nog massa's elkaar op de tenen te trappen. En dan... alle oogjes beginnen te glunderen, alle oortjes worden gespist: daar verschijnt Hij in levende lijve: Günter Grass! Onnodig de auteur van de "Blechtrommel" voor te stellen, na hem komt een minder bekende, maar zoals later blijkt interessantere figuur in de arena: Stefan Heym. Deze man die tijdens WO II in Amerika verbleef, koos na zijn terugkeer voor de DDR. Als de moderator hem vraagt waarom, antwoordt hij dat hij, na jaren in de V.S. te hebben gewoond, geen zin had om in Amerikaanse dependance te gaan leven. Voor dit antwoord krijgt hij applaus.

Thema van het gesprek was dus: "Berlijn und Berlin - Deutschland und Deutschland". Heel aktueel, o.m. door de recente uitspraak van Andreotti: "Twee Duitslanden moeten het blijven", die de Bondsrepubliek in rep en roer bracht.

Zowel Heym als Grass koesterden het droombeeld van één Duitsland. Maar Heyms argumentatie en voorstellen klonken wel veel aannemelijker dan die van Grass. En dat viel Jan Publiek al gauw op. Heyms woorden werden gelauwerd met een aanvankelijk aarzelen aplaus, dat echter snel aangroeiende. Zelfs de minst roden in dit gezelschap schenen te voelen dat daar wat inzate. Dat Heym zoveel succes had, had ook te maken met de clichématige van Grass'antwoorden. In de Duits-Duitse problematiek wordt steeds

met het woord 'Kulturturnation' gejongleerd en dit is één van Grass' lievelingswoorden. En ja hoor, hij kwam er mee aanzetten. Al in de tijd van Bismarck worstelde Duitsland met de eenheid. Tweemaal heeft men het geprobeerd met een politieke eenheid, zegt Grass, en tweemaal is dat mislukt. Waarom zouden we het dan nu niet proberen via de cultuur? Want dat is, volgen Grass, het gemeenschappelijke element dat de meeste weerstand geboden heeft. Zo heeft bijv. de DDR geen nationale literatuur, omdat de interesse voor de literatuur van het Westen niet kan tegengehouden worden. (sic) Grass scheert dus BRD- en DDR-literatuur over één kam. Dit komt ons nogal eigenaardig voor. De DDR-literatuur vertoont wel degelijk verschillen met de BRD-literatuur. (logisch, er is toch een band tussen literatuur en maatschappij!) De overeenkomsten tussen beide literaturen zijn ook die van de Europese literaturen onderling.

Nee, dan Heym. Die wees erop dat de Duitse kwestie niet kan worden opgelost vanuit de cultuur, om de eenvoudige reden dat men in het oosten een andere visie heeft op cultuur. Het wordt er beschouwd als één onderdeel van de hele ideologische onderbouw. Volgens Grass hebben de Duitse landen de gemeenschappelijke opdracht verdere wereldoorlogen te voorkomen. (De Duitse schuld) Daarom moet eerst orde worden gebracht in eigen huis. Akkoord, zegt Heym, en dat gaat alleen als er samengewerkt wordt. Honecker heeft verklaard dat hij bereid is de DDR atoombijzitter te maken, maar de Bondsrepubliek moet ook haar steentje bijdragen. Met Honecker is overigens ook een man aan de macht die, binnen de perken van het mogelijke, probeert een onafhankelijke positie t.o.v. de Sovjetunie te be-

reken. Wat van Kohl t.o.v. de V.S. nie gezegd kan worden. Grass merkt op "men is al tevreden als hij naar huis komt zonder te grote schade te hebben aangericht." (hilariteit in de zaal). Volgens Heym moet die hele samenwerking ruimer gezien worden. Ook de milieuproblematiek valt eronder. Niet alleen de BRD maar ook de DDR-bossen sterven aan zuren regen. Dit probleem moet aangepakt worden. Maar Grass blijft hangen bij zijn Kulturturnation. Door het toenemend aantal werklozen, zegt hij, kan men de menselijke existentie niet meer in termen van arbeid definiëren. Daarom dan niet overgaan naar het begrip cultuur?

Het is dan toch weer Heym die spijkers met koppen slaat. Hoe moet dat ene Duitsland er uit zien? Welke maatschappijvorm? Hij geeft meteen antwoord: gezien noch het kapitalistische, noch het kommunistische systeem ideaal zijn, moet men het beste van beide samenbrengen. Mooie oplossing, maar de vraag is of deze punten wel verenigbaar zijn. Is het wel mogelijk van beide maatschappijvormen een geslaagde cocktail te brouwen? Als Duitsland zich nu eens gewoon probeerde te schikken in de scheiding en als de Bondsrepubliek nu eens eindelijk als een aparte staat zou erkennen, ophouden "Vaderland van alle Duitsers" te spelen. Misschien zou er dan geen muur meer nodig zijn. Beide auteurs zijn het erover eens dat de hele probleem door de Duitsers zelf moet worden opgelost.

Om Grass wat meer in de belasting te krijgen, snijdt de moderator een meer specifiek BRD-probleem aan. Hij vraagt of Gras groener is geworden. Grass bekenet geen kleur, maar kan begrip opbrengen voor ontgoelche jongelui. Door schandalen als de Flick-affaire raken vele jongeren teleurgesteld in de parlementaire democratie.

Grass merkte op dat, meer dan vroeger de RAF, de omkoopbare politici de echte, gevaarlijke terroristen zijn. Er zijn zoveel problemen dat slechts een georganiseerde groep acties kan ondernemen die zinvol zijn. Daarom is het belangrijk dat jongeren zich engageren in een politieke partij, zodat hun inzet niet tevergeefs is. Vermeldenswaard is nog de moderator: Karel Hemmerchts. De brave man scheen nog altijd te lijden onder de scheiding der Nederlanden. Telkens weer wou hij de vergelijking doortrekken naar de tegenstelling Nederland/België. "Hij kunnen dat probleem misschien veel beter begrijpen dan andere landen, omdat we toch hetzelfde hebben meegeemaakt." (Maar dan wel in de 16de eeuw). Hilariteit in de zaal, maar daar stoorde hij zich niet aan. Hoewel hij moest toegeven dat het "probleem" vooral bestaat in schimppartijen in de trant van "alle Belgen zijn dom" en "alle Nederlanders zijn gierig". Waarop Heym zeer terecht opmerkte dat dat hetzelfde was als de woordwisselingen in Duitsland tussen noord en zuid. Het gesprek (door Heym moeilijk genoemd omdat beide deelnemers in grote lijnen dezelfde mening hadden) was boeiend door het onderwerp en de gevatte antwoorden van beide sprekers. Voor degenen die het gemist hebben of het nog eens willen beleven: de West Deutsche Rundfunk heeft de hele discussie gefilmd.

Fatima Ualgasi/Ariane De Borger

Algemene ledenvergadering Studiekring Vrij Onderzoek

Op woensdag 16 januari om 13u in vergaderzaal Y (naast geneeskundige dienst). Iedereen welkom. Er zijn diverse vakatures voor bestuursfuncties. Informeer bij Vrij Onderzoek. Tel. 641.23.28.

Kul_tuur aan de VUB?

De Dienst Cultuur heeft al zijn eigen plaats in De Moelal maar omdat het niet alle dagen de achtste januari is, kan er nog wel een surplus bij. De eerste woorden zijn van mij, dus kan ik er nog gauw even van profiteren om te zeggen dat het hierbij afgedrukte gebouw eigenlijk best helemaal voor de Dienst Cultuur zou zijn. Met andere woorden een eigen redaktielokaal dringt zich op. Door het gewoel toch even bij Willem Elias geraakt, hoofd van de Dienst. Omdat men al 15 jaar onafhankelijk werkt aan de verspreiding van de cultuur aan de VUB, én met het oog op het programma van 1985. Gelukkig vinden steeds meer mensen de weg naar de Y. Velen blijven wel plakken in het Kulturkaffee, maar men is het doel dan toch al wel erg dicht genaderd. En het blijft in de familie. Dit heet een inleiding. Het middenstuk sta ik af aan Elias. "De Dienst Cultuur is te situeren op drie niveaus: binnen Brussel, regionaal en semi nationaal. In het Brusselse is zij één van de belangrijkste polen van cultuurspreiding, naast de Ancienne Belgique, de Beursschouwburg met de nieuwe Workshop, Théâtre 140, en de Culturele Centra's van Strombeek Bever en Dilbeek. De AB en de Beurs verdedigen vooral hun eigen cachet. Ze hebben inhoudelijk bepaald welke kunst ze brengen. De AB concentreert zich bijvoorbeeld op vnl. op grote concerten en bals. De twee afdelingen van de Beurs op respectievelijk kwalitatief teater en video art. Nationaal ligt ligt men op de lijn van alternatieve centra als Limelight, De Hoop, De Sfinks, Roca, Vooruit, Netwerk, 't Stuc. De Dienst Cultuur heeft geen echte duiding. De bedoeling is zo veel en zo verscheiden mogelijke dingen te laten passeren. En even binnen te roepen. Vooral in de Aula, die veel mogelijkheden biedt, maar de beperking heeft dat er les is overdag. Ook de infrastructuur is daarop vooral gericht. Een beetje te veel entoesiasme en de stoelen beugen het.

Men biedt een pedagogische benadering, die echter ver van beleerd is. Het is goed dat precies een universiteit inziet dat zij veel mensen voor de eerste keer kan

in kontekst brengen met verschillende soorten kunst. De konstante afwisseling van mensen zorgt ook steeds voor evolutie en nieuwe aanvoer op ideeën." Bezorgd als COOB is om de promotie van het Vlaamse Lied vraagt ze af of, precies door de ligging van de VUB, in het midden van nergens, er geen roeping is weggelegd om vooral concerten te programmeren. Natuurlijk is al mijn onschuld de administratieve rompslomp vergeten die dit goede werk beperkt.

"Bovendien moet er ook gerepeteerd worden. Dat betekent meestal een ganse dag voor opstellen, afstemmen en wat pingelen. En dan zijn er de lessen... De optredens liggen vast op een toernee-lijn. Precies in het weekend strandt er dus sporadisch een groep aan. Het administratieve probleem is nu grotendeels opgelost. Een betere mede werking maakt een valse start, van drie jaar terug, goed.

Het is moeilijk om tot een samenwerking tussen de verschillende cultuurcentra te komen. Iedereen wil met de grootste dingen uitpakken. Maar op de VUB zelf zou men meer gecentraliseerd moeten werken. De Dienst Cultuur werkt met een 'open-deur systeem', iedereen die een goed idee meent te hebben, en dat natuurlijk binnen de mogelijkheden ligt kan even langsluipen. Men heeft ooit wel geprobeerd vergaderingen samen te roepen, maar dat had weinig succes. Momenteel wordt er teveel apart georganiseerd. Terwijl er toch prima gelegenheden worden geboden om het eventuele verlies voor de inrichtende partij te verzachten. Er is nl. een cultuurpot. Dat betekent dat mensen voorstellen doen. Die worden besproken en na goedkeuring is men bereid tot 50% van het verlies goed te maken. Er wordt een serieuze selectie toegevoerd. Wie veel aandringt en kwaliteit te bieden heeft, worden werkingmogelijkheden geboden. Afhankelijk van de activiteit worden ook mensen van buiten de VUB aangetrokken. Hun aandeel kan tot 80% van het aanwezige publiek uitmaken. Men brengt in ieder geval dingen die ook hen kunnen interesseren. De rekrutering gebeurt vooral door publiciteit en vermits men persoonlijk maar een maand op voorhand programmeert... Toch wordt o.a. het Kulturkaffee een begrip. De naam is trouwens maar op een hoogstnoodzakelijke wijze tot stand gekomen, omdat de eerste activiteit toch ergens moest door gaan... Wanneer je nu een omschrijving probeert te geven, kennen de mensen de naam. Als onderdeel van een universiteit, krijgt de Dienst Cultuur geen subsidies van buiten uit. Er zijn dus weinig financiële mogelijkheden. (Wat helemaal geen kritiek inhoudt op de Sociale Raad). Op nationaal vlak is het binnen de budgetten van cultuur erg weinig. Geen nood echter, het ministerie springt in, onder de prachtige benaming "Kunstzinnige vrijetijdsbesteding" krijgt men 15 000 fr. (!). Indien men de structuur van een jeugdhuus zou krijgen, loopt dat bedrag wel op. Voor de toekomst hoopt men op een groter kompleks. Nu is er door de ligging een goede samenwerking met VO en BSG. Maar men beschikt over geen serieuze tentoonstellingsruimte, theaterreputitiezaal en dito muzieklokaal."

teit en vermits men persoonlijk maar een maand op voorhand programmeert...

Uitendoes blijft men echter niet bij de pakken zitten en wel hierom: 1985 wordt ingezet met de 'Maand van de Dans'. Waarvan akte.

CODB

ZOEKERS

PRINTER HP-HIC (geen IL), z zelden gebruikt.
Prijs: 15 000 fr.
T.a.v. Delbaen B.G., Kroonlaan 267, 1050 BXL ofwel BSG-lokaal, gebouw Y'.

NIEUWJAARSBRIF

1 januari 1985, Tot groot ongenoegen van vele doemdenkers was 1984 nog niet het einde van deze aardkloot. Het was blijkbaar wel het einde van de sensibilisering van de toekomst van morgen (oftewel "de jeugd") voor het maatschappelijke onrecht dat rondom ons stelselmatig plaatsgrijpt. In de toekomst zal het repressieapparaat stelselmatig afgebroken worden, niet omdat het gelijk heeft of de rechtvaardigheid overwonnen heeft, maar omdat de mensen hervormd zijn tot scrapen die zo mak zijn geworden dat er maar één herdershond' vereist is om hen te leiden waarheen hij oordeelt dat het nodig is. Een te pessimistische reactie misschien of is het een reactie tegen het te bovenopliggende valselijke optimisme, welk slechts moraalvoerder is voor zij die wel een mening of visie hebben. Okee, wereldoorlog III ligt niet in de nacie toekomst en de financiële crisis zal misschien een oplossing vinden. Maar zal de emancipatiebeweging van de verschillende groeperingen met humane doeleinden, zoals het streven naar inspraak in bewapening, ontwikkelingsaanpak en de verschillende bewegingen die streven naar een vrijelijk leiden van een leven zoals elk individu verkiest, nog een kans krijgen? Of zal eenieder in een stadium blijven waarin elkaar dreigt te vervallen in de "DEKADENTIE", waardoor hij drinkt zelfs als hij geen dorst heeft, waardoor hij eet zelfs wanneer hij geen honger heeft en waardoor hij spreekt zelfs wanneer hij niets te zeggen heeft.

Hij hopen dat in ieders hoofd ooit de oplossing begint door te schermen. Dat elk een in staat is zichzelf te respecteren en te laten gelden en niet over zich laat lopen. Dat hij openbloeit en de wereld rondom zich ziet, oenstaat en begrijpt dat vrijheid van gedachten en eigen levenswijzing geen probleem zijn, maar een oplossing!

Wv allerliefste Robert P.

36_uren_bamba

Even kort herhalen wat er in vorige Moelial al gezegd was over deze fenomenale rekordpoging (36 uren bamba dansen).

Het spreekt bijna vanzelf dat er niet konstant bamba-muziek gespeeld werd. Er werd voor variatie gezorgd. De keuze was zeer uitgebreid en ging van de Shorts tot de Amerikaanse hard rock-show formatie Kiss. Daartussen wat funk en new wave. Het gebeuren werd uitgedanst door volgende zes kandidaten. De dames: Shirley Deschutter en Mick Burssens. De heren: Bart De Corte, Wim Lylaert, Mark Willems, Patrick Olinerman, Yves Froyen en Gino Liesens. Daartussen dansten surplus personen die aan en afliepen en voor de continuïteit zorgden. Zij werden allen bedacht met een rasechten en alom geliefde Belgisch pils. Deze rekordpoging werd volbracht ondanks de pijnlijke lippen van het vele kussen, de pijnlijke kuiten van het lang staan en de slopende vermoeidheid. 36 uren wakker blijven is echt geen pretje. De verzorgers van de zere kuiten en lippen hadden dan ook wel veel werk. Cacaoboter werd met tonnen aangeleurd.

Onze reporter, van geen kleintje vervaard, merkte tot zijn grote spijt dat er van bij de aanvang weinig meisjes present waren. De traditie van de bamba werd alzo in ere gehouden. Robert P. wenste wel een hartig kluffie maar moest zich noodgedwongen tot het zure bier.

De publieke opkomst was met momenten schitterend. De BSG-zaal bulkte uit van de zoende lippen. Tijdens de lesuren echter stonden de kandidaten vaak op hun eentje te smakken. Al bij al was het grote publiek toch niet enthousiast te noemen, volgens de letterlijke uitspraken opgevangen: "Een rekordpoging okee, maar dan zonder mij!", "een bamba van tien minuten hangt me de keel al uit, laat staan één van 36 uur!", iemand mompelde ook iets over "vleeskeuring". Ook enkele positieve reacties: "Al bij al ben ik bezig, wat is er anders te doen". "Dat vind ik nog eens een leuke afwisseling tussen twee lessen door".

Naar het einde toe met afwisselend een rustige en jolige sfeer circuleerden de kandidaat-rekordbrekers als menselijke wrakken. De kandidate Nick Burssens had af te rekenen met een spontane bloedneus. Bij het bamba-publiek heerste er een zekere hilariteit. Men stelde zich de vraag: "Waar heb ik dat meisje vandaag nog gezien?" De doorzetter probeerden tot op het laatst de sfeer erin te houden, wat niet makkelijk was gezien het feit dat men slechts vijf minuten om het uur mocht rusten.

En dan... het grote moment: het wereldrekord was verbeterd. De kandidaten verschenen op het podium en werden gefeliciteerd onder een daverend applaus.

Felicitatiekussen werden echter achterwege gelaten om een begrijpelijke reden. Het applaus ontging de kandidaten duidelijk, zij waren te vermoeid om maar iets te merken. Zij gingen dan ook stante pede huiswaarts, om in de bedstee te verdwijnen. De fuif erna ging door tot een stuk in de morgen. Niemand had nog het lef om een bamba ter verzoeken.

Robert P.

De innigste daad tijdens een emotionele Bamba-'dans'.

Het Moelial-team wenst u een gelukkig nieuwjaar.

OPEN TRIBUNE

Vrijzinnig ei

In De Moelial van 11 december 1984 verscheen in de rubriek 'open tribune' een brief getiteld 'vrijzinnig ei'. Daarin werden vragen gesteld naar een initiatief van het Centrum voor Lekenbegeleiding om een onderzoek te verrichten naar de eventuele behoefte aan morele begeleiding bij studenten die op de VUB-kampus verblijven. Omdat er in de open brief van de Raad van Beheer van de Humanistische Jongeren nogal wat elementen door elkaar worden gehaald, wil ik het opzet van het initiatief nog even duidelijk maken.

In mei en juni 1984 werden de medewerkers van het uitgebouwd net van voorzieningen van studenten geraadpleegd over het plan om een VUB onderzoek te verrichten naar de behoefte aan morele begeleiding op de VUB-kampus. Op basis van die raketjes werd door het Centrum voor Lekenbegeleiding besloten volgens voorstel aan de rektor te doen: tijdens het academiejaar 1984-1985 een wettelijke permanentie (elke dinsdag van 18-21u.) te verzekeren in een lokaal van de Dienst Huisvesting. Na een jaar kan dan blijken of er behoefte bestaat aan morele begeleiding. De rektor heeft zijn toestemming aan dit onderzoek verleend, zodat de moreel konsulent vanaf oktober 1984 het initiatief bekend maakte via De Moelial, De Morgen, een affiche op de kampus en een brief aan de studenten die in de VUB-homes wonen. De vragen door de Humanistische Jongeren gesteld lopen voort op de resultaten van het onderzoek en getuigen van een vrij grote vooringomenheid tov. de dienstverlening en welzijnswerk, zodat ik me afvraag of hun opmerkingen ook gelden voor het reeds volledig uitgebouwd net van sociale, culturele, sportieve, -en individuele dienstverlening dat aan de VUB bestaat? Ten slotte nog dit: het verslag van het onderzoek naar de behoefte van morele begeleiding zal aan alle geledingen van de universiteit overgemaakt worden.

Jaak Vanlandschoot,

Centrum voor Lekenbegeleiding

JETT. ETHIOPIA

Ik ben student aan de VUBee. Al om 8u kom ik in de praktijkzaal uit mijn pee. Een ietwat vroeg om uitgerust naar het practicum te kloppen. Zijn het misschien de nacht-kafetjes in de buurt of het blokken, die mij 's morgens het ontbijt laten verbrossen?

GEER NOOD.

Ik kan nog altijd rekenen op ons allerbemide cafetaria. Wat ik nu schrijf, klinkt voor vele T'ees, D'ees, F'ees en linees als een ware aria. Praktisch gezien is het cafetaria op de Campus Jette geopend van 10u tot 15u, althans wanneer we de stokbroodjes en platte broodjes rogen mogen bezien. Voor een vloeibare drink is de opening langer voorzien.

Tussen 1 en 6 minuten per persoon duurt de bediening.

Mag ik U eraan herinneren dat er altijd even sfeervol volk instaat voor de voorziening.

[Naar mijn bescheiden maar juiste mening ligt dit aan het te bedorven personeel] Helaas, mijn practicum duurt iedere dag tot 12u, chapon.

En moet ik telkens rekenen op een vloeibare pap met cresson.

Daarom vraag ik U (en ik heb lak aan uw ideeëbus), kan het 's morgens rapper, 's middags beter en 's avonds later.

't Is maar dat ik niet iedere avond aan de meid op mijn kot moet vragen om te koken.

En gagen het practicum moet verbrossen, vanwege de klikie in mijn abdomen.

Tom Dentis.

Historia

De kring voor geschiedkundigen werd dit jaar nieuw leven ingeblazen. Velen zullen denken, wat zijn dat voor prehistorische monsters. Maar integendeel, overtuig je zelf en kom eens een kijkje nemen op onze T.D. (de songs zijn up to date voor degenen die het ergste vrezten) en de films die (o.a. Tarzan, the apeman en L'as des as) die we organiseren in samenwerking met de kunstgeschiedenis. Het bestuur.

Agenda

di. 8 januari 1985 :

- Film 'The French Luitenants woman', Q, 20u.

wo. 9 januari 1985 :

- Cabtus Folklore Akademie, BSG-zaal.
- Film 'Apocalypse Now', Q, 20u., org. Pers.

do. 10 januari 1985 :

- TD Hilo, BSG-zaal.

vr. 11 januari 1985 :

- Bijeenkomst universitaire vredesdagen, vergaderzaal Y, 10u.

ma. 14 januari 1985 :

- Voordracht Dirk Verhofstadt 'Het monopolie van de BRT', QD, 20u., org. PVV-JO.
- Film 'Tarzan the apeman', Q, 20u., Org. Historia-KAT.

wo. 16 januari 1985 :

- Algemene ledenvergadering Vrij Onderzoek, vergaderzaal Y, 13u.
- Algemene ledenvergadering Flickerlicht, B 451, 19u.
- Film 'Il Vangelo Secondo Matteo', QB, 20u., org. VO.
- Klassiek Ballet, Keps-PK, QA.
- TD WK, BSG-zaal.

ma 21 januari 1985 :

- Studiedag Vrij Onderzoek.

di. 22 januari 1985 :

- Algemene vergadering IMS, C 223, 20u.
- Film 'L'as des as', Q, 20u., org. Historia-KAT.

wo. 23 januari 1985 :

- Voordracht Dr.M.H.Daro, 'de Noordzee : wetenschappelijk onderzoek en milieubeheer', Hilok-gebouw L, 2de verd. lok. 210, 14.30-17u.
- Film 'Yo!' van Guney, Q, 20u., org. VO, 40-60 fr.

het licht flikkert voort

Op nieuwjaarsdag heb ik mij voorgenomen voortaan de vloer aan te vegen met clichés. Stoppen zal ik om steeds in gemeenplaatsen te denken en te praten. Bij het begin van dit nieuw post-Orwelliaanse jaar past het om jullie een gelukkig nieuwjaar en veel sukses in de studies toe te wensen. Kortom ik hoop voor ons allen op een origineel jaar waarin nieuwe en oorspronkelijke ideeën in ons opwellen als uit een sprankelende SPA-bron.

Goed gefeest, lol gemaakt ? In mijn geest is het nog feest Nieuwjaar heb ik gevierd in een enorme homo-dancing, lekker swingend, een drankje in de ene hand en ... en nu geen cliché, wat dachten jullie ? De sfeer en de muziek waren geweldig. Men draaide ook plaatjes van de alleraardigste groep Talk-Talk. Als ik hun muziek hoor begin ik spontaan te dansen. Ook op fuiven en TD's brengt deze groep mij in hogere regionen. De videoklips zijn origineel. Een klein ventje maakt de gekste grimassen en zingt 'It's my life'. Hij zingt het een beetje voor ons allemaal? We laten ons vaak leiden door het oordeel van anderen. Onze werkelijke gevoelens verbergen we voor de buitenwereld. We ontlopen de realiteit. Willen we echter gelukkig worden, als homo, als mens, dan moeten we ons vrij voelen en niet steeds op de vlucht. Is het echt zo moeilijk ? Zijn we zelf niet de enigen om ergens een probleem van te maken ?

Op de laatste TD van het Flickerlicht bleek weer dat vele homo's thuis gebleven waren, niet durvend, bang om bekenden tegen te komen. Sommigen zien we nooit, misschien is het voor hen goed om dan te vermelden dat er zoiets bestaat

als Antenne Rose, een vereniging die regelmatig homoprogramma's in het Frans brengt, op de radio bij jullie thuis. Het uurrooster vinden jullie onderaan dit artikel.

Ook op de Nederlandse zender bestaat er een programma voor homo's : Homones. Om te lezen is er de 'Gay Krant' van Hollandse makelij en te koop in sommige krantenkiosken. Je vindt in deze krant een lijst met alle bars en dansings. Goed om weten als je er naartoe wil ! Dat was het laatste cliché van dit artikel. De prijsvraag luidt : "hoeveel clichés zitten in deze tekst verboregn?" Antwoorden worden ingewacht op postbus 23 van het Flickerlicht te 1050 Elseine., waar ook alle andere opmerkingen, brieven en vragen welkom zijn. Een kaartje met nieuwjaarswensen is ons een steuntje in de rug.

Antenne Rose : om de twee weken op donderdag na 23u. op Radio 21, 93,2 Mhz, tijdens de uitzending 'l'heure exquise'. Elke woensdag van 20 tot 23u. op Radio Air Libre, 105, 5 Mhz. Homones : Hilversum 5, 1008 Khz, vrijdagavond om 19u.40.

Het Flickerlicht.

Kreatief

MUZIEKWORKSHOP

Maandagavond 19u-22u
Het is de bedoeling op een niet-akademische wijze muziek te maken. Vereisten : een minimum aan notenkennis. Aanpak : ritme, harmonie, soleren.
Begeleiding Eddy Loozen.

THEATERTRAINING

Maandagavond 19u-22u
Er wordt een eigen produktie opgezet, aan de hand van spraakoefeningen, improvisatie, tekstoefeningen, beweging, dans.
Begeleiding : Mark Bultereys.

ZEEFDRIUK

Maandagavond 19u-22u
Woensdagmiddag 15u-17u
Een druktechniek waarmee men dmv. 'sjablo-nering' clichés kan maken om verschillende materialen, zoals papier, stof, vinyl te bedrukken.
Begeleiding : Nik Honinckx

ZWART-MIT FOTOGRAFIE

Donderdagavond 19u-22u
Woensdagmiddag 15u-17u
Deze initiatiekursus biedt de mogelijkheid om films te ontwikkelen, af te drukken en te vergroten. Experimenten en drang naar perfectie liggen in de lijn van de mogelijkheden.
Begeleiding : Luk Nagels, Miklaas Van den Abele.

MODELTEKENEN

Donderdagavond 19u-22u
Hier krijgt ieder de mogelijkheid het tekenen op zijn eigen manier te beleven en het model te benaderen vanuit zijn eigen sensibele. Mannelijk of vrouwelijk naaktmodel is steeds aanwezig.
Begeleiding : Oswald Kuycken

De creatieve ateliers zijn voor iedereen toegankelijk.
Inschrijvingen op de Dienst Cultuur
Prijzen : lidkaart voor 10 atelierbeurten : studenten 150 - personeel 200 - werklozen, gewetensbezuarden, studenten buiten de VUB 500 - derden 1000.

P.S. : iedereen kan nog steeds inschrijven voor de creatieve ateliers. Gelieve zich te wenden tot de Dienst Cultuur.

BRUSSEL

Allereerst een heel erg goed nieuwjaar, lief lezertje. We zijn nog niet goed vertrokken (ik zit hier nog met kerstballen om mijn nek en een slinger tussen mijn tanden) of daar wordt de kalender je al toegeschoven. Gelukkig is er de collecte van 1 januari geweest, spreek die centen dus maar aan, want als het zo verdergaat wordt '85 prachtig! Dat denkt men ook bij Deze Maand in Brussel wat vanaf nu zowat Deze week in ... wordt. Voor meer uitgebreide info kan je daar dus steeds terecht. Ondertussen maak ik je warm voor:

Johan Verminnen

Ik heb hem gehoord en een stukje van de hemel gezien. Sindsdien ben ik een levend reclamebord, want dit is werkelijk heel heel goed. Terug naar de bron, het chanson, erg intens, soms melancholisch, nooit pathetisch. Dit is heel erg zelfzeker wandelen op het lemmet. Een grote meneer die ontroering (Bar Tropical, Niemand Weet, Zanger zonder meer...) en uitbundigheid (Wat gebeurde er met Wim, Een fles in de zee...) op een unieke manier weet te mengen. De begeleiding van Tars Lootens onderlijnt nog eens alles wat ik hier net kom te zeggen. Ga je dus maar zelf overtuigen, op vrij 18 of 19 jan. om 20u30 in de Beurschouwburg.

Don Quichot

wordt nog maar eens uitgepakt. Maar deze keer met Radeisaanse humor; geldgebrek zorgt voor erg inventieve, originele decors. De voorstelling concentreert op die elementen van het stuk die voor de huidige maatschappij belangrijk zijn, o.a. de idealist vs. de materialist, Don Quichot vs. Sancho. Blauwe Maandag vs. U? Op di 15 jan. om 20u30 in de Beurs. De Beurschouwburg heeft nu trouwens een nieuw telefoonnummer: 02/513.82.90 (alle diensten).

De Traaifest van Mme Beulemans

Getuigen: Roger van de Voorde en Lowie van 't lieg plafond. Een ploeg amateurspelers, die "tot in hun slaap Brussels spreken". De Traaifies bestaat uit 70% Brussels, 10% AN, en 20% Frans. Op za 12 jan. om 14u30 en 19u30 zijn er try-outs in de Ancienne Belgique. Vanaf eind februari worden een vijftal opvoeringen verzorgd.

Tijd

Nog tot 20 jan. kan je in het PSK terecht voor de belangrijke tentoonstelling: Tijd, de 4de dimensie in de kunst. Overzichtelijk, ruim en interessant, met o.a. werk van Monet, Duchamp, de Chirico, Nam June Paik, Pollock, Kienholz... Een overzicht van kunstwerken geproduceerd vanaf het einde van de 19de eeuw. Haast je vlug, of wil je na 20 jan. nog even langs Mannheim of Lyon.

Jeroen Bosch

zit in de kapel van de Albertina-bibliotheek. Althans foto's op ware grootte. Een goed kennismaking met zijn werk. Ideaal wanneer je op je boekjes wacht om even die zeer ingenieuze figuurtjes te gaan bekijken. En Jan Cox is nog tot 12 jan. in de BP galerij aan de Luisalaan te zien.

COOD.

Dans

Maand van de Dans 28/1/1985-28/2/1985), of zeg maar Danspas !!

Deze maand is bestemd voor al diegene die iets meer willen weten of geïnteresseerd zijn in de verschillende stromingen in de hedendaagse dans. Dit gebeuren heeft de naam 'DANSPAS' gekregen. Het gaat hier om een agogische benadering van Dans en Beweging. Het is onze bedoeling om vanuit agogisch standpunt het verschijnsel Dans en Beweging te benaderen. Bijgevoegd gaat het hier om dans, lichamelijke en beweging in een maatschappelijke context en in relatie met begeleidende aspecten zoals plastische kunst, muziek, foto's, decor, enz. Vermits dans een activiteit is en voor iedereen is, is dit project niet alleen voorbehouden aan de studenten van de VUB maar hopen wij een ruim publiek te bereiken. Ook kinderen, bejaarden, invaliden, migranten, enz. krijgen aandacht en dit door de diversiteit van activiteiten. Diegene die zich echt in vorm voelen kunnen ook een danspasje wagen in onze verschillende workshops die o.a. primitieve dansen, Arabische dansen, rolstoeldansen...omvatten. Voor diegene die het gewoon wil houden bij een avondje uit zijn steeds welkom op onze avondvoorstellingen met o.m. Baron Grijs en Pyramide op de punt. Verder hopen wij

u ook te ontmoeten op onze intobeurs, tiens voordrachten, kinder- en jeugdvoorstellingen enz... We zijn ervan overtuigd dat dans en beweging u niet onverschillig kunnen laten en dat mede door uw aanwezigheid deze maand tot een succes maakt. Wie meer informatie wenst over 'DANSPAS' kan zich wenden tot de Dienst Cultuur, Pleinlaan 2, 1050 Brussel, 02/641 23 25 of het Centrum Permanente Vorming, Pleinlaan 2, 1050 Brussel, 02/641 27 50.

Danspas wordt georganiseerd door de eerste licentie sociale en kulturele agogiek, het Centrum voor Permanente Vorming en de Dienst Cultuur.

Aktiviteitenkalender :

Per workshop wordt 60 fr. gebrraagd.
di. 29/1/1985 Workshop Koreaanse dans, boven het KK, 17-19u.
ma. 4/2/1985 Workshop Afrikaanse dans door Lea de Koker, boven KK, 11-12u.15
wo. 6/2/1985 Workshop Afrikaanse dans door Lea de Koker.
do. 7/2/1985 Workshop Afrikaanse dans door Lea de Koker.
ma. 11/2/1985 Workshop bewegingsexpressie door Tjilj Bossuyt, Hilok.
di. 12/2/1985 Workshop Tango na een voordracht over Tango door Dirk Ven Esbrouck, boven KK, 20u.

danspas

to. 12/2/1985 Workshop buikdansen door Lizza, Hilok 14-16u.
Workshop dansexpressie voor bejaarden door Tony Busschaerts, Hilok, 14.30-16u.
wo. 20/2/1985 Workshop rolstoeldansen door Leve Baert, Hilok, 14u.
do. 21/2/1985 Workshop dansexpressie door Tony Busschaerts, Hilok, 14.30-16u.
vr. 22/2/1985 Workshop rolstoeldansen door Leve Baert, Hilok, 14u.
za. 25/2/1985 Workshop indische Tempeldans door Jetty Roels, boven KK, 14-17u.
zo. 26/2/1985 Workshop Flamenco door Anne Simon, boven KK, 13-15u.